

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Gyulafehérvár, 1896. augusztus 20.

Ma ülünk emlékei az ezer éves mult azon dicső királyának, ki az ország alapkövét az európai cultur nemzetek között megvetette az által; hogy a nemzetet az európai hatalmak közé vezette be.

Alig pár rappal előbb ültünk meg dicsőségesen uralkodó Felséges királyunk születés napját, azon mély és igaz hazafias szeretettel, melylyel szeretett uralkodónk iránt minden időben és minden körülmények között viseltettünk azon alattvalói hűséggel, melylyel őt mint koronás királyunkat minden időben közöttünk látni, vele élni, érte halni kívánunk.

E két ünnep igazán nemzetünké.

Nemzeti ünnepé tettük egyiket nem csak kötelesség, de igazi szeretetből, másikat azon szívünkbe vésett tudásból, hogy míg magyar él, addig nemzetünk e nagyjáról megfedkezni nem fog.

A gondviselés működött közre, hogy nemzetünk két nagy királyát egy időben ünnepelhesse. S ha királyok elvét a gondviselés kormányozza, — s ha királyunk felett az ő örökös — nemzetünk is boldog — mert bölcs kormányzat mellett igazi atya ül ma a trónon, kiről minden ajk buzgón óhajtja azt, hogy királyunk még soká éljen.

A kozmopolitizmus.

Az államok nemzeti jellegének egyik legveszedelmesebb ellensége a terjedő kozmopolitizmus, a kozmopoliták serege

Ugyan mi szülte a kozmopolitizmust?

Szerintünk a kenyérkeresetnek korunkban oly óriási nehézsége és küzdelmei tenyésztették a kozmopolitizmust.

És mit jelent a kozmopolitizmus? Nem egyebet, mint azt, hogy ne ragaszkodjunk ahhoz a röghöz, melyen születünk, melyben őrseink

nyugszanak, melyhez fűződnek hagyományaink a melynek lakosságához, népéhez tartozunk és nyelvét beszéljük.

A kozmopolita nem ismer mást magán kívül. Önmagát szereti, önmagát kényezteti és egyedül azt keresi, hogy önönmaga minél kényelmesebben és minél kevesebb kötelességteljesítéssel henyele át az életet.

S mik a kozmopoliták megbocsáthatatlan bűnei? Nem ismernek hazát, nem ismernek felettük álló államhatalmat, nem ismernek a társadalom iránt, melybe beleszülettek, kötelességeket.

Magyarországon a kozmopolitáknak eddig nem igen volt talaja, azt a szomorú jelenséget azonban konstatálnunk kell, hogy az úttöbbségi időben nálunk is rohamosan terjed a kozmopolitizmus.

Mert csak ennek tulajdoníthatjuk, hogy a kivándorlás olyan mérveket ölt, mely megdöbbeníti az igaz hazafit és gondolkodóba ejti.

De viszont örömmel kell konstatálnunk azt, hogy a hazánkból kivándorlók óriási többsége nem magyar, hanem idegen nemzetiségbeli.

Mi magyarok hálát adhatunk istenünknek hogy sovínizistáknak teremtett. A magyar sovínizmus sok veszélytől és idegen államokból jövő egészségtelen áramlatokból fogja megvédeni országunkat. Ennek a magyar sovínizmusnak köszönhetjük, hogy a mi népünk soha sem lehet kozmopolitává, mert örök szeretettel csüggy hazáján, anyaföldén és nyelvén.

Ez azonban nem ok arra, hogy a kozmopolitizmusnak jelentőséget ne tulajdonítsunk. Gondoljunk csak arra, hány milliót tesz ki az idegen nemzetiségűek száma!

Nos ezeket kell megvédenünk a kozmopolitizmus tanától. És az ellen kell óvszert találnunk, hogy a különböző nemzetiségek ne hagyassák el seregestül ezt az országot.

Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy vegyük el a tótoktól, szerbektől stb. a szabad költözködés, a függetlenség, a személyes szabadság évszázados, szent jogait, de igenis módot és eszközt kell találni arra, hogy ez a szegény nép a maga tudatlanságában felvilágosíthatassék,

hogy mi vár reá odakünn a teletömött újvilágban, ha a lélekkufar kozmopolitikusokra hallgatva ott hagyja e földet, melyből kiviheti mindennapi kenyerét.

Gondoljunk erre; és gondoljon erre a kormány is, mely az ország ügyeit vezeti. Kormány és társadalom akadályozzák meg együttesen a kozmopolitizmus terjedését.

A kozmopolitizmusnak nem szabad ez országba beférkőzni! Nos ezt úgy akadályozhatjuk meg, ha a társadalmat egységessé tesszük, ha az új nemzedéket magyarrá neveljük és beoltjuk az új nemzedékbe sovínizmust is. Inkább legyünk sovínizisták, mint kozmopoliták. A sovínizmus emeli a honfiai büszkeséget és öntudatot ami még sohasem volt kárára egy nemzetnek sem, a kozmopolitizmus ellenben megöli az ország nemzeti jellegét, népének kötelesség tudását és hazafiságát.

Magyarországot pedig népének honszerem kötelességtudása mentette meg a gyakori veszélytől és a többször fenyegető elpusztulástól. Ennek köszönhetjük létezésünket és milleniumunkat.

Mit ér, hogy állami életünk rendezett, ha társadalmunk nem egységes, hanem valósággal darabokra van töredevezve? Ennek kell tulajdoni tanunk ha lábra kapnak olyan eszmék, melyek ártalmasak népünknek, mert következményük gyanánt olyan szomorú jelenségek állanak elő, a minő épen a lakosság ezreinek kivándorlása.

A második ezredévbe lépő magyar nemzetnek, ma élő nemzedékének nagy kötelességei vannak: nagy kötelességeket rótak reájuk a különböző áramlatai. A legnagyobb kötelesség azonban kétségtelenül az, hogy a társadalmat sok dríbb-darabjából egygyé forrassza, úgy, hogy a részek, az elemek fel se legyenek ismerhetők

Ez az a „parva sapientia,” az a kis adag bölcsesség, a melylyel Oxenstierna svéd miniszternek világtörténeti nevezetességi mondása értelmében az egész magyar globust kormányozhatni.

TÁRCZA.

Búcsu.

Közepén a nyárnak, derült a természet
Integnek a virágok, mosolyg is a lélek
Sir a szívem mégis, az ősz borított rája
Sir, mert szép reményit semmisülni látja.

El kell mennem innen mint ősszel madárnak,
Am tavaszra ő rá, fészek s virág várnak,
Engem vissza vársz-e gyönyörű virágom
Édes mindenségem ezen a világon?

Wagenblatt Gusztáv.

Vajudásban.

(Kép a fővárosból.)

Kétség és remény között ülök itt a főszámvevő úr asztalánál, várva, hogy szerencsém miként fordul. Ha jóra, úgy aligha látlak viszont téged oh édes otthonom! ha rosszra, sajnos, oh még akkor sem. Érzem ugyan, hogy száműzve vagyok az otthon paradicsomából hosszú időre, tán örökre. Tán nem mosolyog rám többé az anyai szeretet jóságos melege, sem a rokonok és ismerősök nyájas üdvözlése. De mikor egyetlen óhajom a küzdés, itt az idegen földön, idegen légkörben. Ez

az egy óhaj dobogtatja szívemet, az örökös zűrzavar e chaoszában élek én boldogul. Ez ragad ki engem ábrándaim fellegvárából. Ez tanít meg az élet ismeretére, művészetére. Nem érekeghelem itt, nincs időm szöke angyalokról álmodoznom, kik egykor szenvedéseimet lettek volna hivatva örök odaadó szeretetükkel feledtetni. Ábrándjaimat most a dicsőség utáni vágyakozás tüze váltja fel. Mert most a lelkesedés lángja ég szívemben s bár most még állásom sincs, de elhagyatottságomban is érzem, hogy önbizalmam ereje és a kitartás diadalra fognak vezetni.

De vajjon lesz-e erőm odáig? ki bírja-e lelkem a hosszú küzdelem fáradoalmait? Nem fog-e szárnyszegetten a földön vonagolni? Oh boldogtalan én, aki áhitom a dicsőséget, aki nem elégszem meg azzal, amit a gyarló köznapiasság elémbe halmoz, aki a jövő téveteget sivatagán csak déli bábokat kerget! Boldogok azok, kik nem törnek a magasba. Mit is ér, a hír, dicsőség, melynek lángjai közt a szív elhamvad egyedül valóságában. Mert bár koszoruzza a hírnév babéra homlokomat, az otthon boldogító nyugalma aligha élvezem többé.

Messze vagyok azoktól, a kiket szeretek és akik engem szeretnek. Soktól a halál, soktól a küzdelem szakítottak el. Vajha újra együtt lehetnék velök! Vagy fölfogom-e találni itt is azt az édes szereteteit, a melynek melegénél édelegve tudom, hogy a nagyra-vágyás tova szállna szívemből. Talán a nyugodt fájdalmatlan élet megsemmisíthetné bennem a lobogó szen-

vedélyeiket s az otthon idylli zavartalansága feledtetné velem a küzdés vészzeit. Vagy talán sohse kívánczoknám ide, ha még egyszer közel lennék a szeretetű kis lányhoz. Ha megfoghatnám még egyszer piczi kis kezét, ha elnézhetném még egyszer amint ott a kerti padon kötésközben hattyu nyaka kissé meghajólva üléssre készlet.

Mily elragadó volt ő igy. Pláne midőn együtt olvasván Petőfit, ő odasimult hozzám s gyötörni kezdett forró lehetetével, mily boldogság volt ez!

S most vége mindeának!

Hasztalan minden!

Ha már ide vagyok kárboztatva a harcok viharába vágygyal, szenvedélylyel; habár végtelen messze a cél melyet elérni akarok; habár ezer akadály és csalódás várnak rám, amíg azt csillogó távoli fényt elérhetem mégis küzdeni fogok. Tudom, hogy sok bánatos sóhaj tör ki még addig szereteim után de én mégis küzdök.

Hamvadjon el bár a szívem a lelkesedéseim lángjától, fölemelő lesz mindenkor a tudat hogy eszményért küzdöttem.

És amíg a mindennapi élet egyhangúsága közepette milliók élvezik a jólét örömeit, nekem a csalódás árán szerzett tapasztalás nyújt majd enyhületet. És most nyílt tekintet, ügyes beszéd; jön a főszámvevő . . .

Wagenblatt Gusztáv.

melyet megszokott mindennapi olvasmánya révén meghitt bá-
rátság kapcsolt a távozó szerkesztőséghez, rokonszenves vára-
kozással fogadta azt a hírt, a mely a távozás nyomán kelt
hogy a lelkes munkás csapat együtt marad és az elhagyott
műhelyből új hajlékba költözött és ott folytatja a rövid időre
megszakadt munkásságát. Újult kedvvel, újult lelkesedéssel
nem csökkent erővel, elszántságban meggyarapodva csoporto-
sult az új otthonba a régi zászló körül. Az erőtvitel spontán
folyamata adott lélet a Budapesti Naplónak, a mely még
augusztus hónap folyamán megindul. Ezekből következőtve, va-
lószerűleg nagyon rövid idő alatt meg fog győződni róla a
magyar közönség, hogy a Budapesti Napló a magyar szabad-
elviség, a magyar nemzeti eszme, az egységes magyar társa-
dalom becsületese, bátor harcosza lesz. Fényes nevek sorakoznak
a Budapesti Napló köre és maga a szerkesztőség, a melyet az
egész ország közönsége régtől fogva ismer és szeret, és amely-
a Budapesti Naplónak egyuttal kiadótulajdonosa is, úgy van szer-
vezve, hogy minden egyes rovata a legnagyobb zsurnalisztikai
tökéletességet ígéri. A Pesti Napló volt főszerkesztője: Vészi
József, felelős szerkesztője: Braun Sándor és összes belső
dolgozó társai: Abrányi Emil Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős
Gyula, Fái Bela, Gergely István, Holó Márton, Horváth Elemér,
Jaovics Pál, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József,
Merkel Adolf, Papp Dániel, Pekár Gyula, dr. Soltész Adolf,
Sváb Tivadar, mind együtt vannak az otthonban és szellemi
tökéjük a maga csonkítatlan épségben áll a közönség
rendelkezésére. A magyar politika és irodalom kitűnősségei
közül számosan csatlakoztak hozzájuk állandó dolgozótársak-
ként. A magyar napisajtónak tehát olyan orgonuma támad, az
melynek régi tisztelt hagyományok, régi elvek, régi lelkesedés
regi sikere és régi erőforrások teremtettk meg szilárd alapjá-
ra. Ez a Budapesti Napló keletkezésének története. Felhívjuk erre
a rendkívüli körülmények keletkezé- és nagyszabásának ígér-
kező lapra a közönség figyelmét.

elején teljes erőben lévő men csatlakozott. Mártonfalvi

— **Egy újság története.** A legközelebb mult az egész hazai sajtó foglalkozott a rendkívül nagy, hogy az egész szerkesztőség, a Pesti Napló főszereplő felelős szerkesztője és valamennyi munkatársa testileg vált attól a laptól, a melyek évek óta szolgált. Az egész az egész közönség érdeklődéssel fordult a magyarázatok és legújabb események felé, a melyre eddig csak a pszitáknak és legújabb események felé, a melyre eddig csak a példák az újságírás történetében. Egy lelkes csapat, a naplapirodalom húsz kiprobált munkása, a legérdekesebb napilap közönségének megannyi hűséges barátja hálásan régi műhelyt, a melyben súlyos elvi differenciák voltak több maradás. Az egész közönség, de főleg az

Lenke, a Baróthy-kastély tulajdonosának 8 éves viruló leánykája is sirva panaszkodott a körülötte szorodó bokrokra, pedig nem is marta szivecskével valami szörnyű fájdalom, csak valami ártatlan gyermekesint követett el és apjának szigorúsága elől menekült a szabadba. Kérte a jó Istent, hogy küldjené el a jószágos meüőangyalát, aki neki annyiszor volt a segédelmére, nyájas szavaival már annyiszor szabadította a büntetés alól. És ez a jószágos meüőangyal csak más nem volt, mint Laborez Jenő, Lenke atyjának testi lelki jó barátja. Laborez Jenő — naponta átlövagolt Baróthyékhoz — egészen visszahúltan élt. Az élet örömeiről már rég lemondott, várt ő attól semmit sem. Legnagyobb öröme az volt, ha átjöhetett ide, mert itt szívesen fogadták, elbeszélgethetett legjobb barátjával, Baróthyval, meg a kis Lenkével, akiket egyedül árasztott el agglens szíve önzés szeretetével. Ma is megjelent Jenő sorban és így Lenkének nem is kellett soká várakoznia. A mint meglátta Jenőt, dohogó szívvel futott elé, néhány percz múlva már ott pihent a karjaiban, tüstént bevitte őt apjához, hogy az apa és leány különbségét eloszlassa. Hisz oly jó barátok voltak ketten, hogy Jenőnek csak egy szavába került, hogy Lenke büntetlenül mehetett tovább játszani. Lenke Jenőnek sünkije sem volt Baróthy kivül a ki jó barát fordult volna feléje és ezt főképpen visszatartott a seje tette. Arczát felszántotta a kérélnhetetlen lenke jobban elrutitotta azt egy hatalmas kardvágás vérvörös forradása, a mely a balszemétől lefelé, az állaig hatolt és arczának ijeszttően félelmetes kölesönözött. Ezt a vágást a kis Lenke anyjáért, neki Endrétől, a szomszéd földbirtokostól kapta ez régen, nagyon régen volt. Azóta a kis Lenke elvesztette. Azt mondták neki, hogy meghalt, hogy is temették. A kis Lenke nem is ismerte őt, s a lenke említi, mindég megsiratja. Pedig ez a nő nem meglehet, csak a könnyelműség tartotta távol az öreg neki Endrével együtt, aki elesébitotta, nem tudta, hogy, nem tudni merre. Mielőtt ők ketten nyomra találtak, eltűntek. Jenő, mint a Baróthy ház igaz barátja, melyeket támasztott Csetnekre Endre tisztja jelleme szemből. Ebből keletkezett az a párba a mely emlékeire Jenő arczát éleketleníté.

A kis Lenke azonban nőttön nőtt, szíve egyszerre csak nem holmi apró cseprő büntetése miatt dobogott hevesebben, hanem egészen mágyugtalanította. Jenővel szemben ő mindig köz volt, nem tartózkodott hát most sem attól, hogy szelölőtte feltárja. Könnyes szemekkel fordult a nem háziaratóhoz, pusztá tekintete oly csábosan kébeszédesen könyörgő volt, hogy Jenő most dojt ellenállani. Lenke elmondta Jenőnek, hogmegkapja férjével azt akit imád, vagy meghaában.

ssége, ha volt többé maradás. Az egész közönség, de főleg a

— Tehát mondd édes Lenkém, ki az, kit férjed szemeltél ki?

— Csetneki Géza, fia a mi szomszéd földesurunknak Endre bácsinak...

Jenő hirtelen forró csókot nyomott Lenke ajkaira nehogy az észre vegye azt a hirtelen változást, amely az ő arcát még ijesztőbbé tette a név hallatára. Jenőnek minden csepp vére az arcába szökött, szíve hangosan dobogott és csak hosszú idő múlva tért ismét magához felindulásából.

— Tehát csakugyan, nagyon szereted, kimondhatatlanul szereted azt a fiút?

— Végtelenül!

Pillanat alatt vonult Jenő agyán keresztül a mult. Az öreg Csetneky az anyát, a fia most a leányt!...

És ezért a fiúért emeljen ő szót Baróthy-nál, ezért nem, soha! Ezt a fiút nem szabad Lenkének szeretnie — gondolta magában — és nem is fogja őt szeretni.

De a mint Jenő Lenke szemei közé nézett elrejtett minden felindulást, el minden keserűséget, mert hiszen Lenke mitsem tudott, — anyját nem is ösmerte, ő ártatlan.

— Édes Jenő, szólj Lenke, ha csak egy parányi szeretet van a szívében irántam, szólj a fog az apámnak, mert önként értem, nagyon, de nagyon szerencsétlen lennék...

— A te boldogságodért mindent meg fogok tenni, — szólj Jenő küzködve önmagával.

Laborez Jenő körülbelül egy negyedóra óta tárgyalt már barátjával Lenke és a fiatal Csetneky érdekében. Am Baróthy nem akart hallani sem arról, hogy leánya nevére legyen felesége csábítójának.

— Nem! Ez a házasság nem fog megtörténni, inkább maradjon a leányom főként nélkül, de ahhoz az emberhez nem adom!

— De gondold meg, édes Baróthym, ha képesek vagyunk arra, hogy azért, akit szeretünk, leereszkedjünk legnagyobb ellenségünkhöz, miként én teszem azt az érdektelen, amikor Csetnekyhoz megyek; ha képesek vagyunk valakivel szemben az életünket kockáztatni azért akit szeretünk, miként tettem azt én annak idején nődért; hogyne lenne különbre képes az a leány, a te lányod, kedves szeretett gyermeked, aki rajongva szereti Gézát. Hiszen ártatlanok ők mindketten, miért bünhődjenek hát szülők vétke könnyelműtől. Elég büntetés volt rájuk az, hogy a fiú apját, anyját pedig elveszté a leány.

A mint így beszélt a nemeslelkű Jenő Baróthy-nak, egyszerre csak megnyílt az ajtó, a melyen Lenke egyenesen atyjához futott, átülve annak térdét esdve könyörögni a beleegyezést ért...

Mindent hallott a leány és mégis rajong Gézáért.

Tovább nem ellenkezett az öreg Baróthy és beleegyezett...

(Vége köv.)

Nyilttér*)

Hamisított fekete selyem Egészünk e tāt a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rogtón kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödrödik és csakhamar kialszik, maga után csak egy barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsíros színű — szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (mint hogy rostsálai a festanyagtól telített tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödrödik csak megörbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. k. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben.** házhöz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinék is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelző lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelőséget nem vállal el a szerk.

402—1896 szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közbiré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 8586/3310/894 számú végzése által kolozsvári magyar franczia biztosító társaság végrehajtató javára M.-csügedi Kádár György ellen 667 frt 18 kr. tőke, ennek 1891 év október hó 8-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 786 frtra becsült különféle finom háziutórok és két nagyféle ló egy kancza és paripából álló ingóság nyilvánosárverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6412—1896 sz. kiküldéstartendelő végzés folytán helyszínen vagyis M.-csügedi községében az ottani fennirt alperes lakóházánál leendő eszközölésére **1896-ik év augusztus hó 21-ik** napjának dél előtt 10 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek bebecsáron alól is eladatni fognak.

Felbivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldőtnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1896-ik évi auguszt. hó 6. napján.
Hajós István kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2709—1896 tkvi.

100 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közbiré teszi, hogy Luka Jón Ampeiczai lakos végre ajtatonak Krevian Névloe Metesdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Metesdi 55 sztkben A 1—15. rsz. alatti fekvők összesen 1320 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1896 évi szeptember 22-én d. e. 9 órakor** Metesdi község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10-0/0-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított, és az 1881 november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tszék mint tkvi hatóságtól.

Gyulafehérvárrt 1896 évi május hó 29. én.

A kivonat hitelességét igazolja Kiss János kiadó.

AGRÁR

TAKARÉKPÉNZTÁRRÉSZVÉNYTÁRSASÁG MAROSVÁSÁRHELYT.

(Teljesen befizetett alaptőke egy millió korona.)

Van szerencsénk köz tudomásra hozni, miszerint intézetünk a folyó év július hó 1-én működését megkezdte.

Fősllyt fektetünk a **mezőgazdasági hitel előmozdítására.**

Üzletkörünk egyébiránt a következő:

A társaság pénzbetéteket vesz át kamatoztatás végett folyó számlára vagy betéti könyvekre; váltókat leszámítol és vizsgálja számol, mezőgazdaság, hitelegyleteket, továbbá mezőgazdasági szövetkezeteket, társulatokat és egyesületeket alakít és mindezeknek hitelt nyújt;

kötvény kölcsönöket nyújt mezőgazdáknak kézi zálogra, vagy más biztosítékra, bizonymányi üzleteket eszközöl fedezet mellett,

előleget nyújt a budapesti vagy bécsi főszéknél hivatalosan jegyzett értékpapírokra, bel és külföldi arany és ezüst pénzekre, arany és ezüst rudakra;

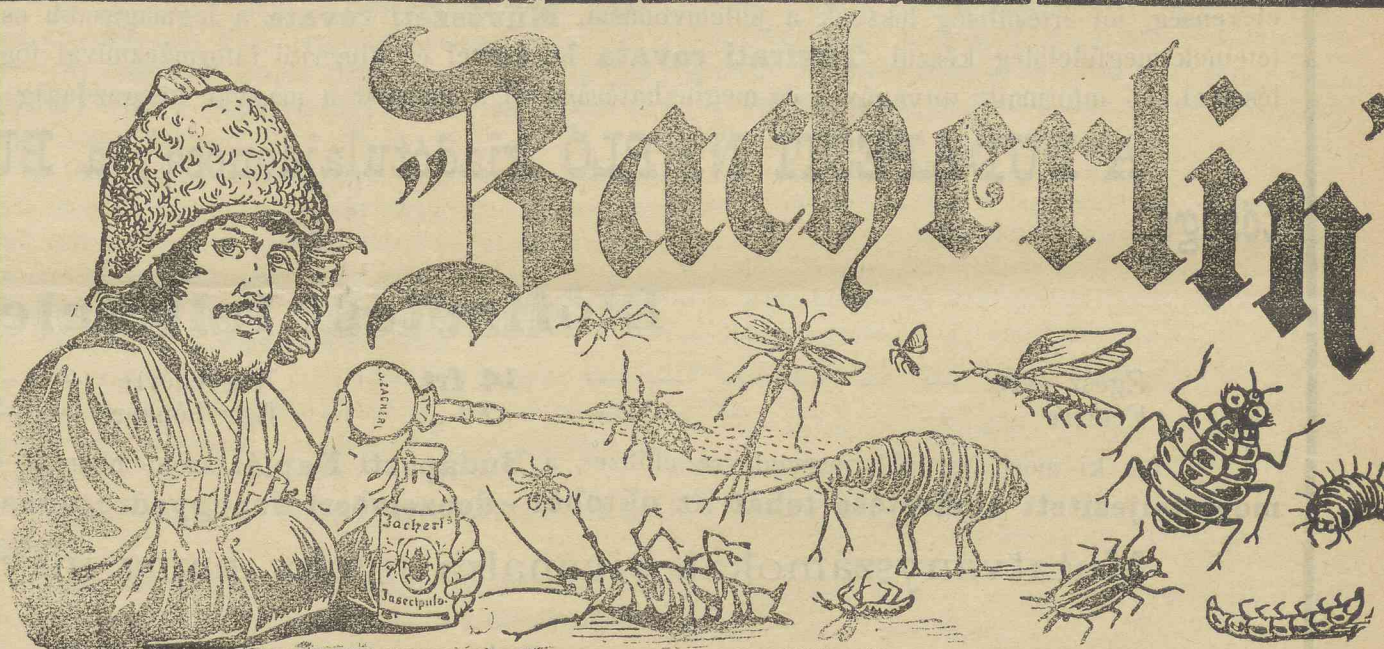
ércpénzeket, nemes fémeket, értékpapírokat és követeléseket vesz és elad;

letéteket őrzés végett elfogad.

Kölcsönöket jutányos feltételek és mérsékelt kamat mellett nyújtunk.

Marosvásárhely, 1896. július hó 2-án.

Agrár takarékpénztár részvénytársaság.
Marosvásárhelyt.

csodálatraméltóan hat!

biztosan gyorsan öl mindenféle káros rovarokat és azért millió vevőktől dicsértetik és kerestetik. Ismerte ő jelei a következők 1. a lepecsételt üveg. 2. „Zacherl“ név.

Kaphatók: Gyulafehérvárrt: Fröhlich Gyula, Jakabty A. Tormay Gyula, Szentgyörgyi Mór. **Abrudbánya:** Holnay Arpad, Molnár Arpad, **Bátaszfalva:** Consum-Verein, Schiessl Károly, Sinberger Salamon. **Hátszeg:** Meskő János Bats János, Issekutz Béla, Kemendy Albert, Popovits B. **Maros-Ujvár:** Simon Pál, Virág Tamás. **Piski:** Zeidner A. Gusztáv. **Szászváros:** Gross Rud., Hollitzer L., Vlad M., Walleggi Caroline, Zebel M. Németh János. **Szász-Sebes:** Binder I. Ládwig gyógyszer, a „sas“hoz, Fabritius József, Gross F. János, Schneider Wilh., Quitiu J. **Verespatak:** Moldován Lajos

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalma

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

KRONSTEINER KAROLY WIEN, III. Hauptstrasse 120. szám, saját házában.

48 18—20

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raktárak, vasut., ipar, bánya és hamortársulatok, építkezési munkálatok, **VÁLLALKOZÓK** és **ÉPÍTŐMESTEREK**, valamint gyártulajdonosok **szállítója**. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mészhén oldhatók, száraz porított állapotban, 40 különféle színmintában, kilónként 16 krtól feljebb szállítanak és a festékszinek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az **olajmázoláshoz**. — **Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.**

BUDAPESTI NAPLÓ

politikai, társadalmi és közgazdasági napilap.

A **Pesti Napló** főszerkesztője, felelős szerkesztője és valamennyi dolgozó társa július 30-ikán **megvált ettől az ujságtól és még augusztus hónap folyamán politikai új napilapot indít**

BUDAPESTI NAPLÓ

ezimen.

A **Budapesti Napló** már első számával a magyar közönség régi barátja gyanánt fog az ország elé lépni, mert a szerkesztőség elveit, szellemét, irányát, hangját magával hozta és olyan ujságot ad az olvasónak, amely a magyar szabadelvűség, a nemzeti politika, a magyar társadalom, a magyar gazdálkodás szolgálatában, az európai sajtó orgánumai körében a legelső sorban kíván helyet a maga számára stíljének előkelősége és zsurnalisztikai tökéletessége következtében.

A **Budapesti Napló** főszerkesztője: **Vészi József.**

A **Budapesti Napló** felelős szerkesztője: **Braun Sándor.**

A **Budapesti Napló** belső dolgozótársai:

Abrányi Emil
Clair Vilmos
Cerri Gyula
Erős Gyula
Fái Béla
Gergely István

Holló Márton
Horváth Elemér
Janovics Pál
Dr. Kovács Jenő
Lyka Károly
Márkus József

Merkel Adolf
Papp Dániel
Pekár Gyula
Dr. Szoltész Adolf
Sváb Tivadar.

Vezérezikírói a legkittünőbb politikusok. Tárcaírói kiváló novellisták, művészek és műbírálok.

A **Budapesti Napló** **politikai rovata** találkozó helye lesz Magyarország legillusztrisabb publicistáinak. **Tárcaarovata** tükre lesz a magyar irodalomnak és nagy figyelemmel fogja kísérni a külföld irodalmi termését is. **Ujdonsági rovatának** frissesség, elevenség, jól értesültség lesznek a jellemvonásai. **Művészeti rovata** a legmagasabb esztetikai törvények és a művészet igaz szükségleteinek megfelelőleg készül. **Távíratí rovata** hírségével és kimerítő információival fog kitűnni. **Közgazdasági része** alapos értesüléseivel, bő informatív anyagával és megbízhatóságával a magyar a magyar közgazdaság érdekeinek hírséges barátjává szegődik.

A BUDAPESTI NAPLÓ kiadótulajdonosa: a **BUDAPESTI NAPLÓ** szerkesztősége.

Előfizetési feltételek:

Egész évre — — — — — **14 frt.**
Félévre — — — — — **7 „**

Negyedévre — — — — — **3 frt 50 kr.**
Egy hónapra — — — — — **1 „ 20 „**

A ki most legalább negyedévre előfizet, a **Budapesti Naplót** szeptember 30-ikáig (az évnegyed kezdetéig) **díjtalanul** kapja, most teljesített előfizetése tehát az október—decemberi évnegyedre vonatkozik.

Mutatványszámokat kívánatra nyolcz napig ingyen küld

a **BUDAPESTI NAPLÓ**

kiadóhivatala:

Teréz körút 41-ik szám.